

1900-11-11

SENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

RECIPIENT

Laura Warberg

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet øverst s. 1

General comment:

Astrid Warberg var i huset hos sin søster, Alhed Larsen, og dennes mand, Johannes Larsen i 1900-1901. De boede på daværende tidspunkt i Lille Kærbyhus i Kerteminde. Huset var ejet af Johannes Larsens forældre ("Gamle Larsen").

Sender's location:

Kerteminde

Mentioned people:

Alhed Larsen

Jeppe Andreas Larsen

Johannes Larsen

Hempel Syberg

Archive:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv, BB0421

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Testamentarisk gave fra Laura Warberg Petersen til Østfyns Museer

TRANSCRIPTION

Kerteminde 11te Nov. 1900.

Kære Mor! Nu er vi nået så vidt, at vi er kommen til Kerteminde; men derpå står den rigtig nok endnu. Jeg mødte i Køkkenforklæde tidlig Fredag Morgen – men der var ingen Tale om at få begyndt. Først ved Middagstid blev det fastslået, at der først skulde begyndes næste Dag. Altså var Fredag Formd ["Formd" indsat over linjen] gået med at smådrive. Om Eftmd. fik jeg alle mine Sager op og i Orden. Lørdag var det jo Mortensaften med Travlhed. Først langt ud på Eftmd. fik vi begyndt – gjorde rent og sæbede af i Sovekammeret, så var det mørkt. – jeg kan naturligvis ikke lide at bryde på med noget – det kan jo også blive deres Sag, når de vil have det færdigt. Bevæger sig også så småt, vil naturligvis gerne i eget Bo hurtigst. Jeg ved ikke fra hvem Smøleriet kommer – måske ligger det i, at de har nok i deres eget her. Dit Brev i Aftes har umiddelbart gjort en forbavsende Virkning. Gamle Larsen har lovet at Murerne må gøre færdigt i Morgen (Gulvet i Køkkenet skal lægges om og Væggene i Stuerne hvidtes) og i det hele lader det som om der nu skal tages fat - at det kan være parat til at modtage Dig sidst i Ugen. Jeg kan ikke andet end glæde mig over, at mit Værelse ser ud til at kunne blive så pænt – det er rart at kunne trække sig tilbage om Aftenen. I Dag har jeg Varme heroppe – Gardinerne er ophængt og ser nydelige ud. Et Bord savner jeg meget; men får nok snart et.

Det er også meget kedeligt, hvis jeg alligevel ikke får Skabet; Værelset er i forvejen meget lille, så det er jo kedeligt at fylde et helt Hjørne med Kjoler. Stole havs næsten ikke. Kan jeg dog ikke få sendt mine to gule Stole med Sæderne? Og det lille Vadskestel – samt mit hvide Sengetæppe. Min lille Rørstol vil jeg blive mægtig glad ved. Mon det er dyrt at sende den Slags? Uha, dette bliver jo til et Forretningsbrev.

Der er for Resten heller ikke stort at sige om det Hele – det går i en Slendrian for vores Vedkommende – og jeg glæder mig utroligt til at komme i ordnede Forhold og få bestemt Arbejde. Vil Du hilse Onkel Syberg mange Gange fra mig!

Ligeledes mange Hilsner til Dig fra Din hengivne Astrid

Kerkemünde 11te Novbr 1840.

Kære Mor! Nu er vi nået så vidt,
at vi er kommen til Kerkemünde,
men derpå står den rigtig nok
endnu. Ij mødte i Spilkehefaklode
lidt Fredag Morgen - men der
var ingen tale om at få begyndt.
Først med Middagsid blev det
fastslået, at der først skulde be-
gyndes næste Aft. Altså var
Fredag ^{formiddag} gælt med at smædrive.
Om Eftermidd. fik jeg alle mine
Sager op og i Orden.
Lørdag var det i Morningsøften
med Haulked. Først lang Tid
på Eftermidd. fik vi begyndt - gæde
rent i sehed af i Søekammeret -
is var det uprakt. - Ij kan
naturligvis ikke lide at bræde på
med Magt - det kan jo være blive
der. Ij vil de vil have det
jærdigt. Be dyres og opå se
små - vil naturligvis gerne
i øjet. Bø kærst. Ij ved ikke
fra hvem Signaliet kommer -
måske ligger det i at de har val
i deres Kæbber. Dit Brev. Aft.
var imidlertid gælt en fulkommen

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Virksom. I gamle Tiden var
Løbet af Kurerne med gule fjer
i Nogen (Sælver) Nakkensel
tagges om i Bøggene. Kurerne
hviskes i det hele Løbet
som nu det nu skal haves
at det kan vide parat til at
modtage det i det i igen
og kan ikke andet end glæde
sig over at mit Kærlige Brev
til at kunne blive så snart
dele rent at kunne hælde i
Løbet om Algemeen. I det kan
se. Varne herofte - Iddinerne
er afhængt og her myædige ud
i det Bred kunne sig meget, men
for nok snart at
det er og meget kedelt, hvis
alligevel ikke for Skabet, her
er i Trossen meget lille, så det
er og kedelt at følge et Brev
med Nøden. I det kanes
ikke. Kan sig dog ikke for end
mine for gode Tale med Løbet
og det lille Bredskel samt
mit hvide Sengstykke. Min lille
Brev til mig blive meget glad
hed. Kan det er dyrt at sende

den Skop? Uha dette Alene
for det et Forretningsbrev
Der er for Reakt. heller ikke
skal at sig om det Løbet - det
for i en Kenderen for vores
Bedømmende - og sig glæde
mig ukendte til at kunne i
skuede. I det kan sig for kedelt
Løbet. Vil det ikke i det
måske - Gange for mig
I det kan sig Løbet til
for din Kære
Kærlig